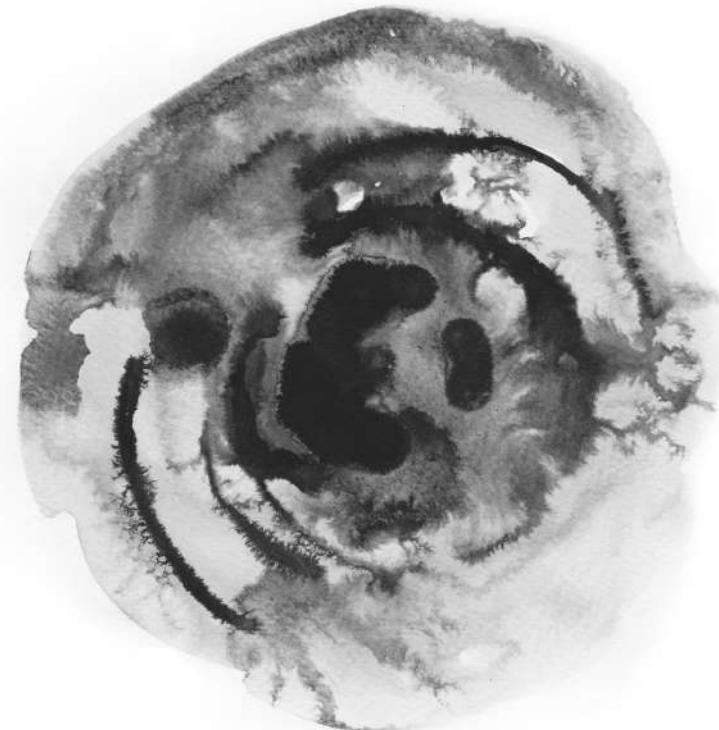

petita antologia

Josefina Vidal Morera

Petita antologia de Josefina Vidal Morera
Grafismes de l'alumnat de l'EASD Ondara

Ajuntament de Tàrrega – Regidoria d'Igualtat
Edició especial 8 de març de 2023 – Dia Internacional de les Dones
24 febrer 2023 / Fina / fanzine núm. [xxxxx]

on són
les dones?
t a r g a r i n e s ?

8
de
març
Dia internacional
de les Dones

Index

<i>L'Ondara</i>	Pàg. 2-3
<i>Carta a Tirant Lo Blanc</i>	Pàg. 4-5
<i>Incomprendisió</i>	Pàg. 6-7
<i>Soledat</i>	Pàg. 8-9
<i>Com una corrua</i>	Pàg. 10-11
<i>Oferiment</i>	Pàg. 12-13
<i>Nuesa</i>	Pàg. 14
<i>Entramat</i>	Pàg. 15
<i>L'amor i el desamor</i>	Pàg. 16-17
<i>La vida</i>	Pàg. 18-19
<i>L'espera</i>	Pàg. 20-21
<i>Els mots</i>	Pàg. 22-23
<i>El rellotge parat del campanar</i>	Pàg. 24-25
<i>Somni que fuig</i>	Pàg. 26-27
<i>La llum de la paraula</i>	Pàg. 28-29
<i>Paisatge de l'amor tranquil</i>	Pàg. 30-31
<i>Xípser del meu paisatge</i>	Pàg. 32-33
<i>Vine a prop meu</i>	Pàg. 34
<i>Temps mort</i>	Pàg. 35
<i>Iniciació</i>	Pàg. 36-37

L'ONDARA

Als amics amb qui jugava al "reguer" de Tàrrega

Al riu Ondara
no el busqueu al mapa,
busqueu-lo dins del cor,
dins de la infància.

Ondara riuret,
Ondara llàgrima,
dins del teu nom
hi ha cel i aire.

Ondara de la por
si hi ha riuada,
llepес la pols dels anys
de la muralla.

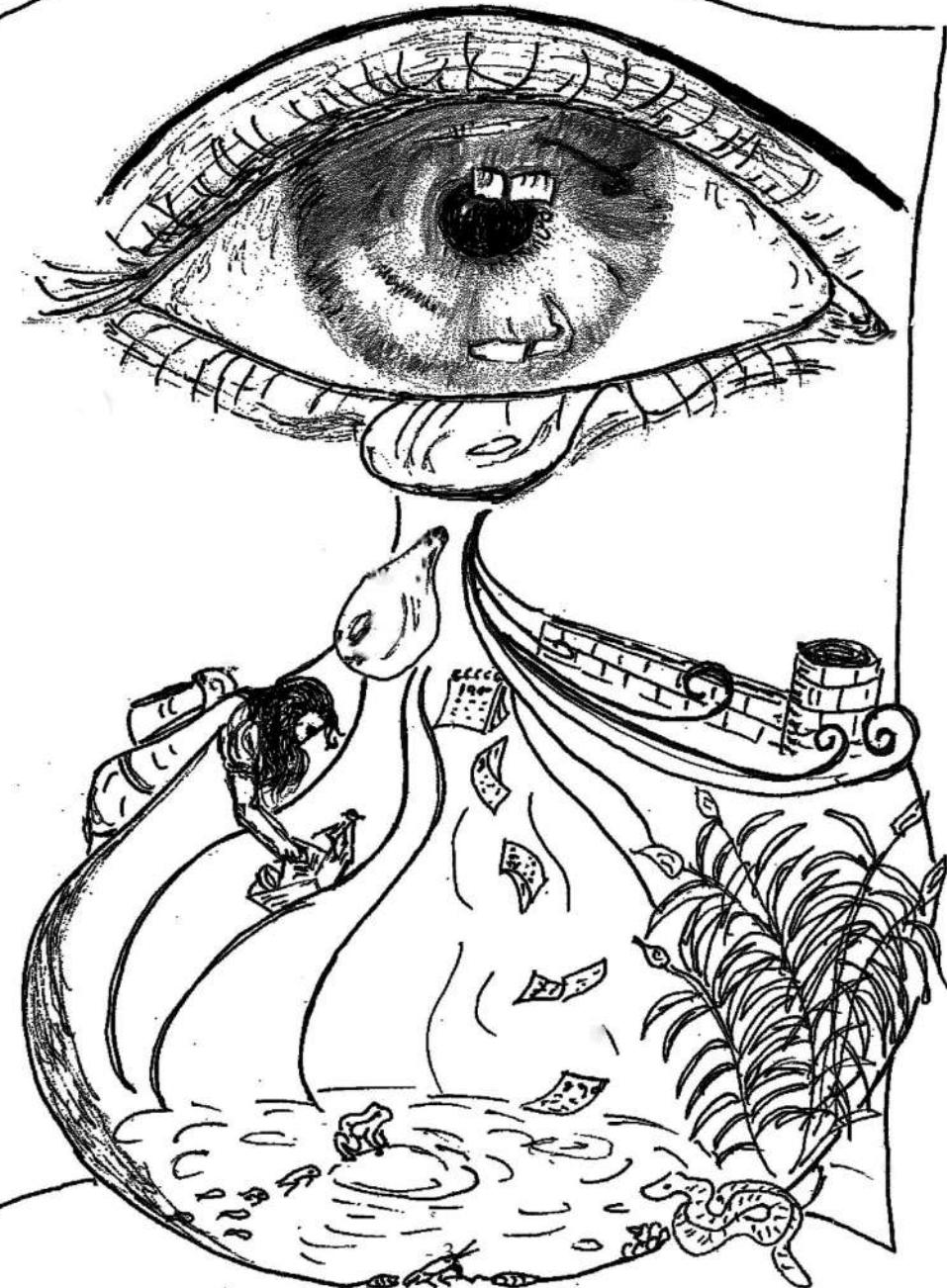
Dins del teu llot
tresors amagues,
Ondara del meu cor
el temps m'espanta.

Ondara dels vuit anys
quasi sense aigua,
la beuen els enciams
també les canyes.

Ondara fi, cinteta mansa,
les culleretes hi són a casa
i alguna serp
hi fa nissaga.

La barca de paper
se l'enduu l'aigua
en ella van records,
també la infància.

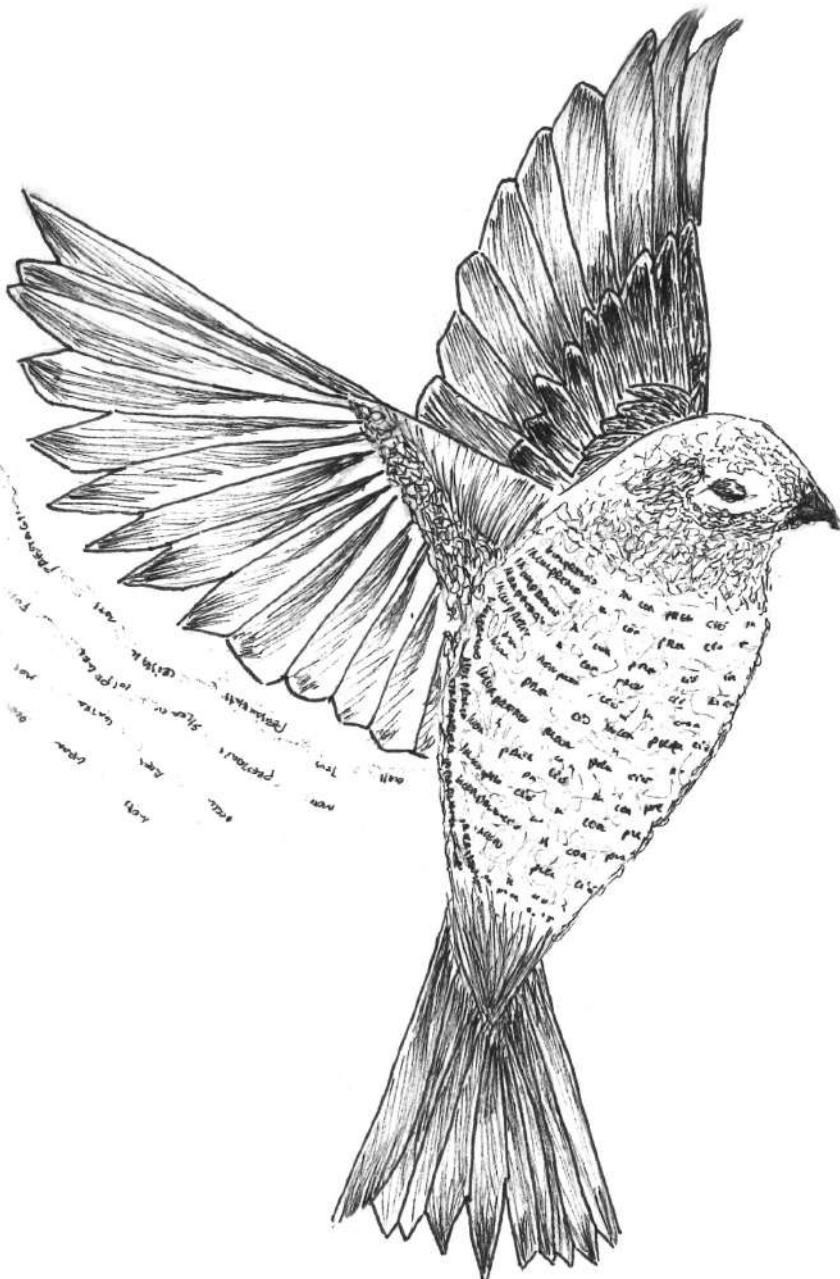
Ondara fi, cinteta mansa,
les culleretes hi són a casa
i alguna serp
hi fa nissaga.

CARTA A TIRANT LO BLANC

Un llibre obert prop meu
ple d'aventures
guerres i amor,
per tota companyia
-Tirant lo Blanc,
mon Cavaller
d'aquest estiu
sóc jo que et desafia
a tota ultrança,
si no compleixes bé
ton deure envers mon cor
madur de soletat-.

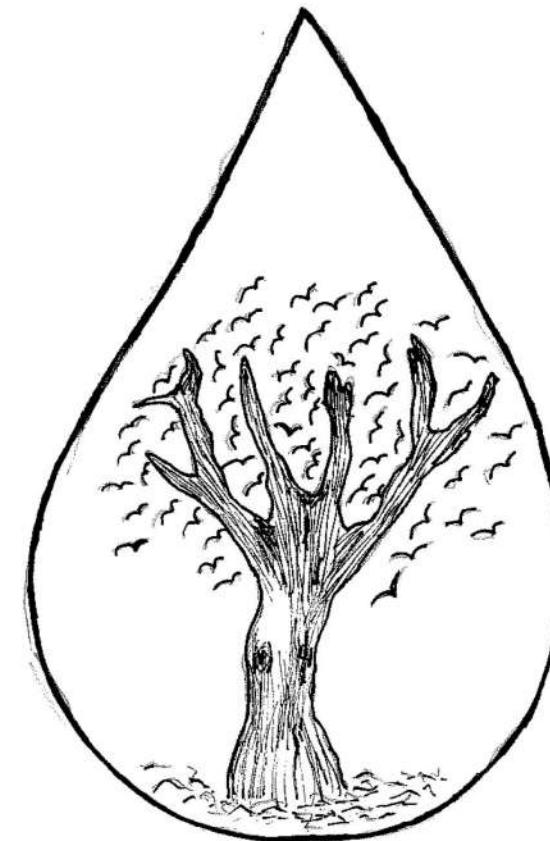

INCOMPRENSIÓ

**D'ocell, d'ales d'ocell,
els mots colpeixen
el gran cristall de la fosca.
Contra els teus pensaments
els meus mots aletegen,
-contra i no a dins-
quin silenci tan ple de presagis!**

SOLEDAT

L'aire té un vol pesat
i el dens silenci
s'omple de fum i cendra.
L'estiu ha pres el gust amarg
d'un llarg adéu,
l'espasme d'un oliver
colpit pel lamp.
Jo voldria cantar ben fort
la bella melangia,
i donar al vent
la meva soledat,
mes visc el buit que ofega
tot nou esforç que engendra vida.
I quedo sola, com per sempre,
sense ni jo mateixa
per po brava companyia.

COM UNA CORRUA

Com una corrua de petites formigues
afanyoses per uns grans de blat,
van en fila i allunyant-se les hores tendres de la vida.

Busquen l'aliment que les mantingui vives en la memòria,
abans d'entrar en el fosc hivern buit de records.

Ajaguts sobre la gespa dels llençols,

les mans entrellaçades,

els ulls tancats, furgant en la nostàlgia,

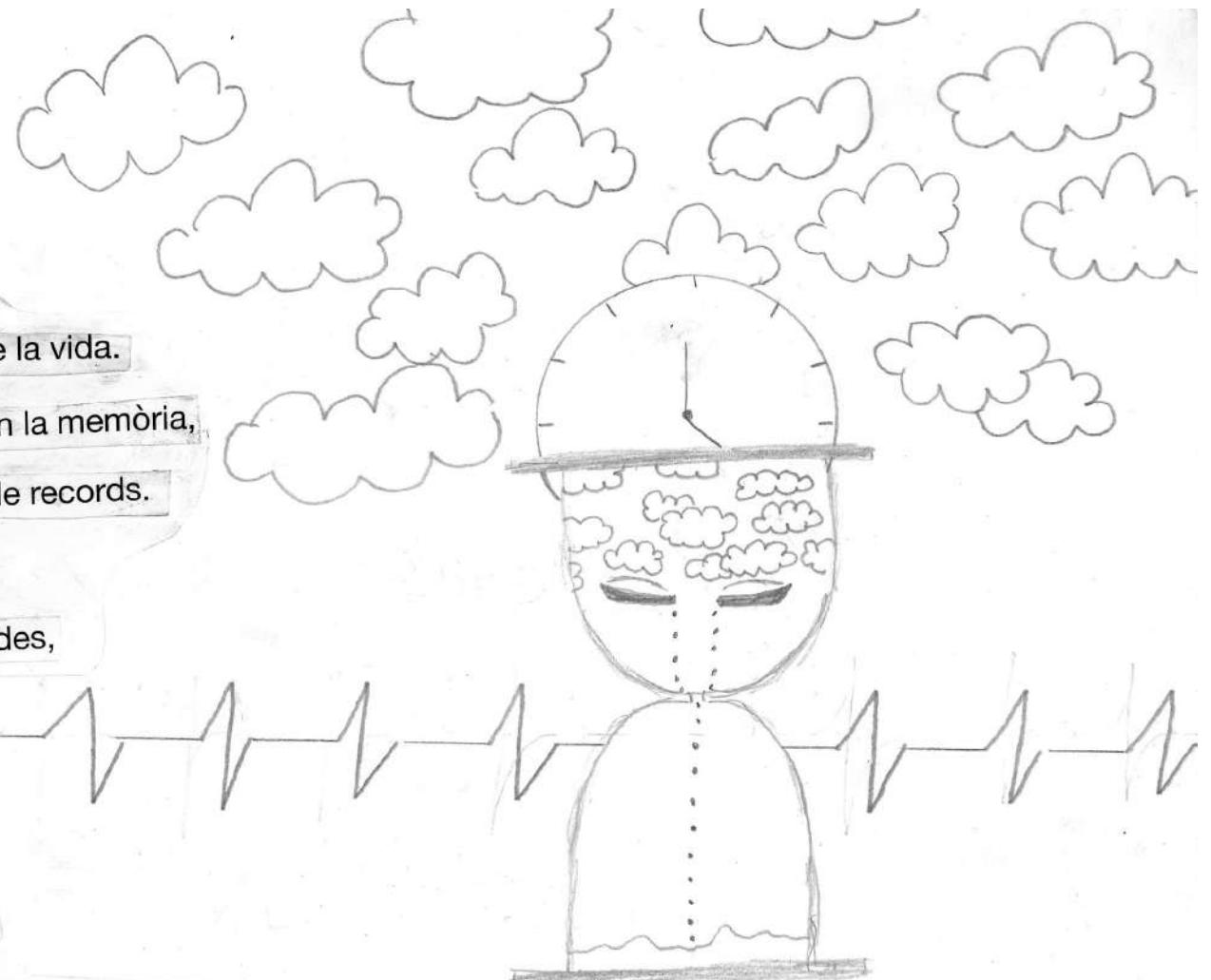
restem pendents d'un petit gest,

un suau contacte, una lleu ombra,

que ens transporti a la incontinència d'aquells moments

que mai no hauríem d'oblidar

si volem morir amb dignitat.

OFERIMENT

No em queda res per oferir.
Els dies són llargues tardes d'autumne,
en el que els cossos i els records es difuminen.

Fulles daurades i mortes volen al vent,
inquiet i juganer, feridor, a voltes,
que penetra i lacera la carn fal·lible.

Les paraules sorgeixen lentes,
emmidonades per la espessa saliva de la por
que amaga la vacuitat, l'escassetat vital
per a buscar nous contactes,
noves idees, nous camins,
cap endins i cap enfora.

L'ametller florirà i la rosa s'obrirà
al sol d'una primavera
que ja no sé si la vull esperar,
ja que he perdut la fe en la paraula,
que era tot el que em quedava
per oferir i per viure.

~~HUESA~~

Amb ulls closos i mans **TREMOLOSAS**
tapem la nostra condició.
Se'ns torna crim la nuesa de l'home,
crim i mortalla.
Sols en l'amor aprenem a portar-la
quan, bocaterrosos,
cansats, vibrants encara,
la nuesa se'ns torna un oceà de **VIDA**
D'aquesta mar, però,
no sempre en sentim la llepada
en la pell **avergonyida**
i així continua el crim,
dins i fora del sudari.

~~J. V. R.~~

Entramat

Mosaic ple de colors
i formes
una petita pedra
Sense les altres...

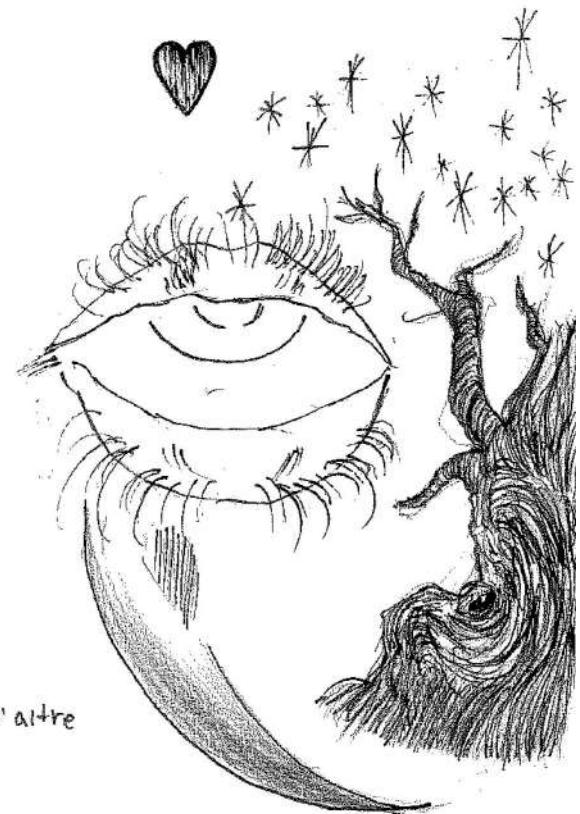

...Es una mort
sense la vida.

L'amor i el desamor

Tu l'has vist
jo l'he vist
de ben aprop
a grec de pell i sang
l'amor
ben endins del nostre cos
l'amor
glorint en els nostres llavis
molls d'esperança
en les nostres mans
cataus d'instint i goig.

Tu l'has viscut
jo l'he viscut
socà i arrel
de l'arbre de la viola
l'amor
que se'ns despolia cada nit
l'amor
despullat pel nostre organy
en un hivern de pensaments
que ens deixa l'un davant l'altre
sense comprendre res.

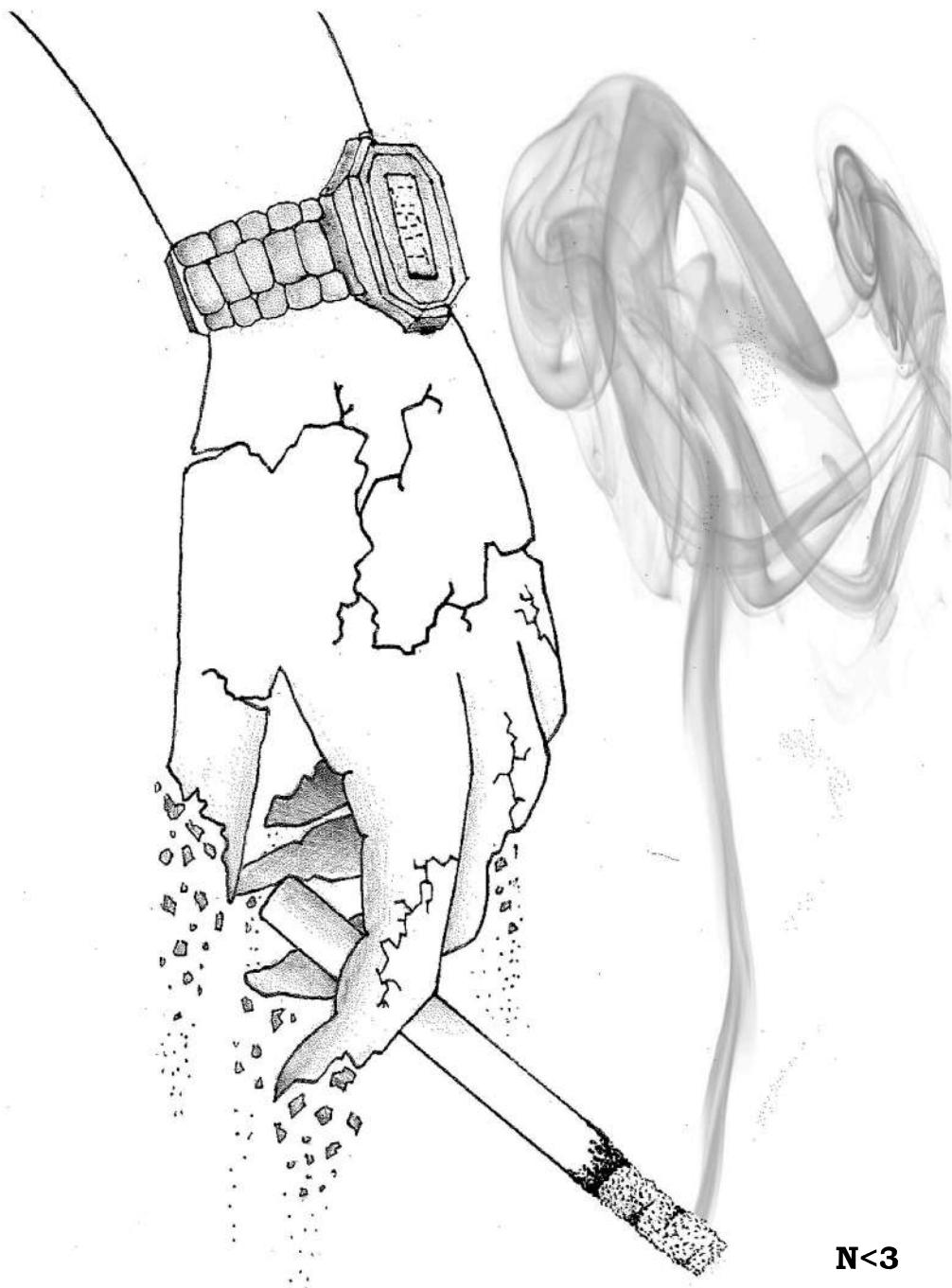
LA VIDA

Tu quan neixes,
quan creixes,
quan jugues,
quan dorms,
tu quan aprenes
a jeure amb l'amor,
quan aprenes a enganyar~lo,
a negar~lo,
quan aprenes la suor
de l'esforç.

Tu quan obres ton ventre
per donar nova vida,
tu quan et dones,
quan busques i lluites,
quan aprenes a estimar~te
estimant sense por.

Tu i jo, tu i jo,
i tu, i tu, i tu,
i la vida...
I la vida de després
sense res de tu i jo.

L'ESPERA

LObro la porta i res, la soledat es fica a casa meva.

La sento moure's pels racons,

abans tots plens de tu.

Entra la llum d'un raig de sol on la pols dansa, il. luminant la nua cambra
i el nostre llit tot quiet.

Busco el cafè ben fort

i l'aigua freda, la primera cigarreta amarga, el mirall,

i dono tomb i tomb,

amb peus descalços, amb ventre i pits

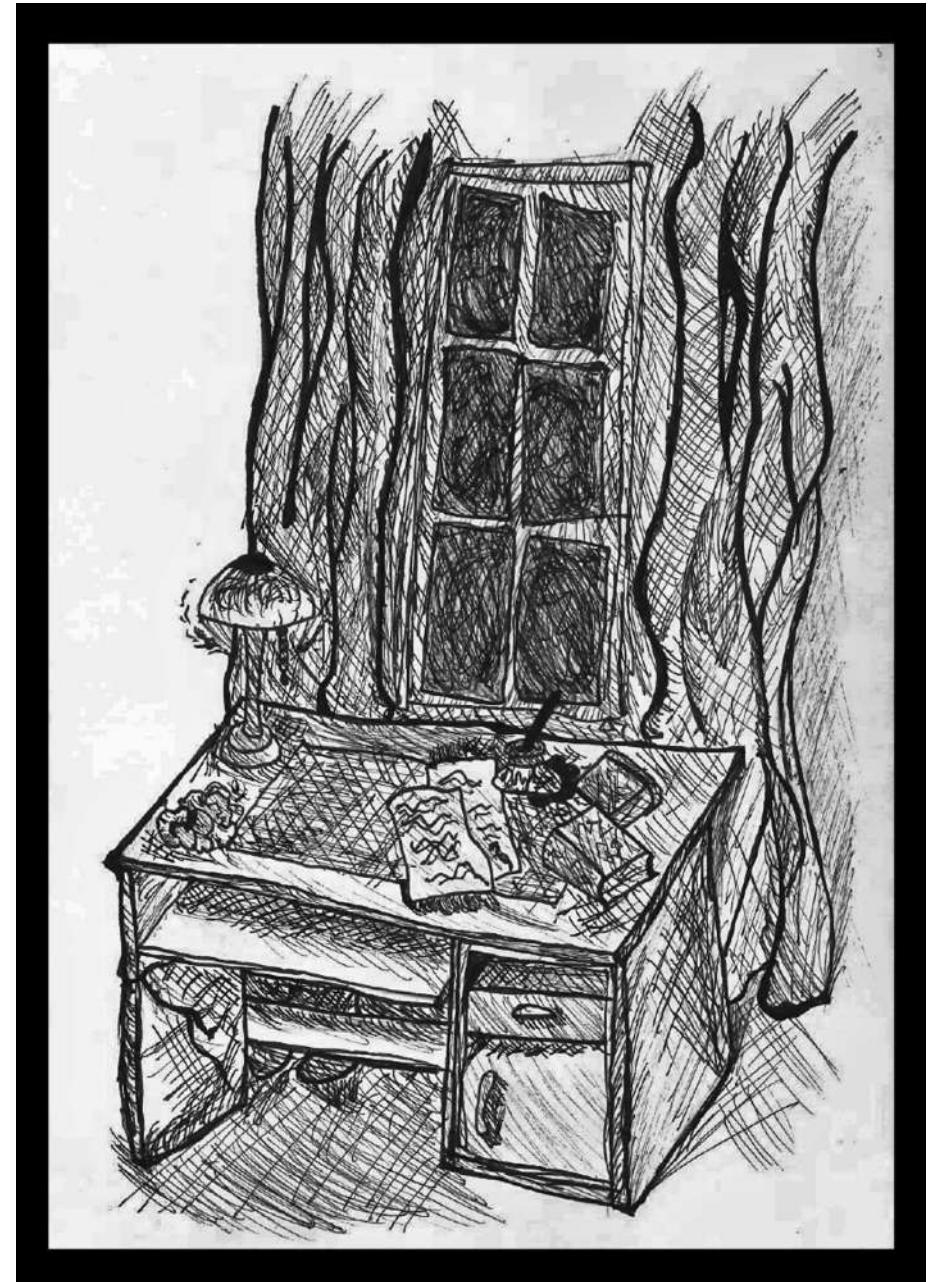
plens d'harmonies sense ressò.

Entro morint

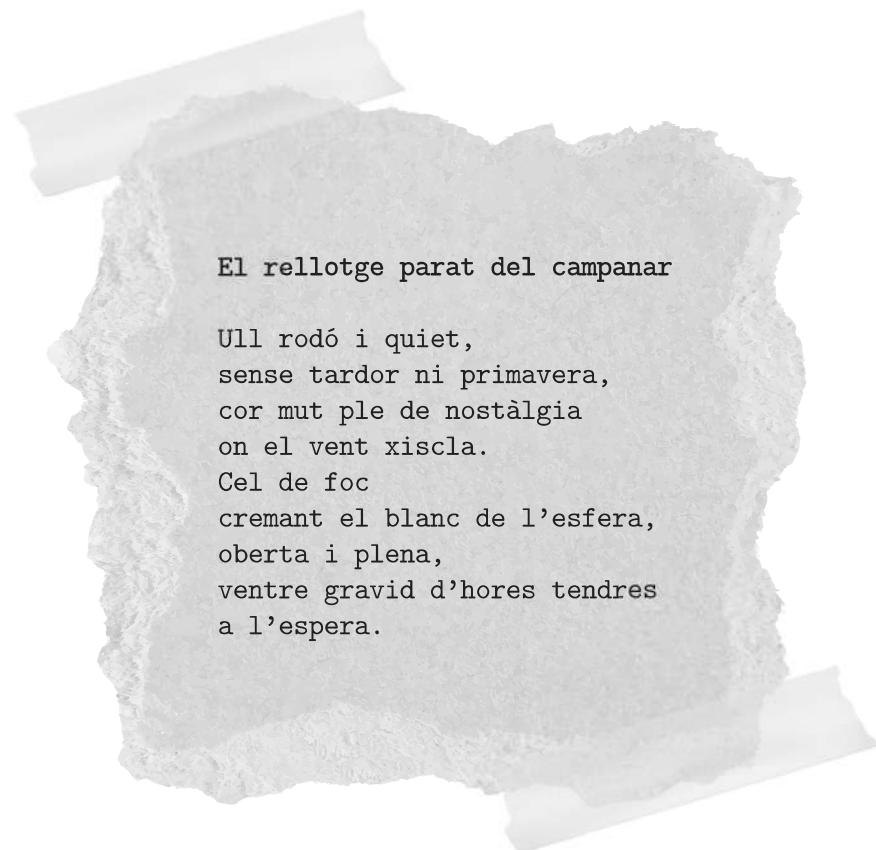
dins d'un nou dia.orem Ipsum

Els Mots

Avui estic cansada,
amb poques hores
la pols s'ha apoderat de tot
-sempre la mateixa lluita, les dones-.
Amb el dit estès,
escric uns mots, sense pensar,
sobre la taula.
Després aixeco els ulls
i miro el cel despentinar-se,
un cel caigut i gris,
sense infinit.
Avui estic cansada,
no tinc esma ni per dir
que ploro d'enyorança.
Sobre la taula
els mots em punxen la mirada-
La meva mà
-un esgarip de gest-
els esborra, angoixada.

Il·lustració: Blanca Bernal

El rellotge parat del campanar

Ull rodó i quiet,
sense tardor ni primavera,
cor mut ple de nostàlgia
on el vent xiscla.
Cel de foc
cremant el blanc de l'esfera,
oberta i plena,
ventre gravid d'hores tendres
a l'espera.

El tren corre, corre,
el jum puja dels dits
cap al rostre.
Tanca els ulls,
el meu paisatge
també corre.
Demà, paster llunyà,
hi haurà el túnel,
i la fosa.
El tren oïda
amb esgarip d'ocell
el paisatge reposa
i el meu, s'estrova
Quan més el vull empresonar
més s'envadeix
més es transforma.
El tren arrenca de cap
amb gran esforç.
Tot comença de nou
menys el meu somni.

LA LLUM DE LA PARAULA

Jo li dono a la llum de la paraula
nascuda de llavis humits d'amor,
la meva minúscula engruna de pols
perquè en ella voltegi en la dansa.
Quan toqui a terra
i ja no pugui, per si sola,
enlairar-se en el raig viu,
tremolós de vida,
potser un vent suau
l'ajudarà a remuntar-hi,
si l'amor insisteix,
si la llum continua el miracle
després d'haver tocat la terra.

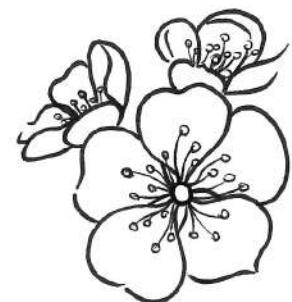
Arita.

Paisatge de l'amor tranquil

De la mar blava
el vent,
tendra carícia.

Dels olivers
l'angoixa,
vella agonia.

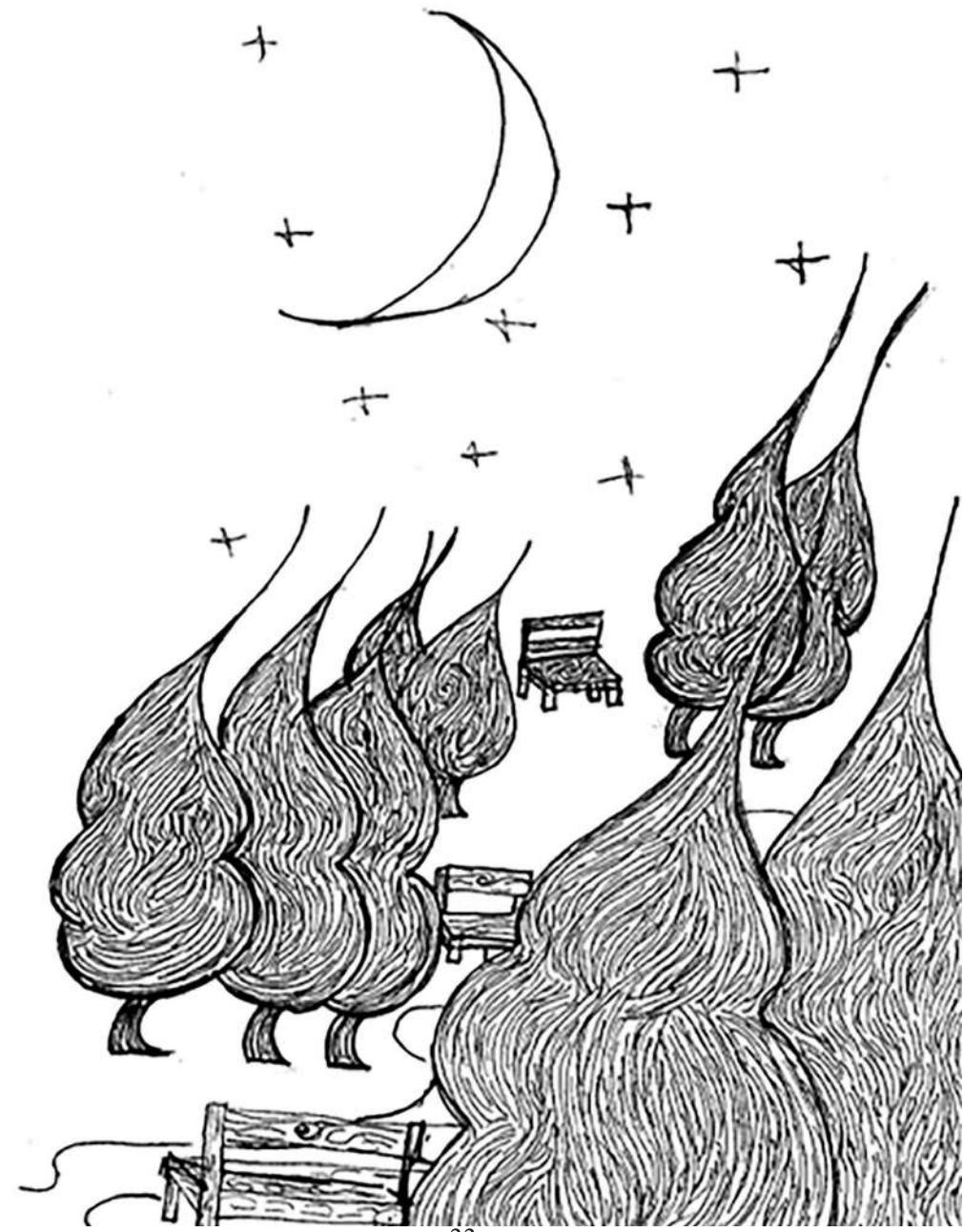
Dels ametllers
florits,
curta alegria.

Dels vellutats
raïms,
calida boirina.

EL XIPRER DEL MEU PAISATGE

El vent fa tremolar el xiprer;
una pols argilosa
mata el seu verd de nit.
Amb una trista elegància
el xiprer tremola
com un vell vuitcentista
a l'entrar l'hivern

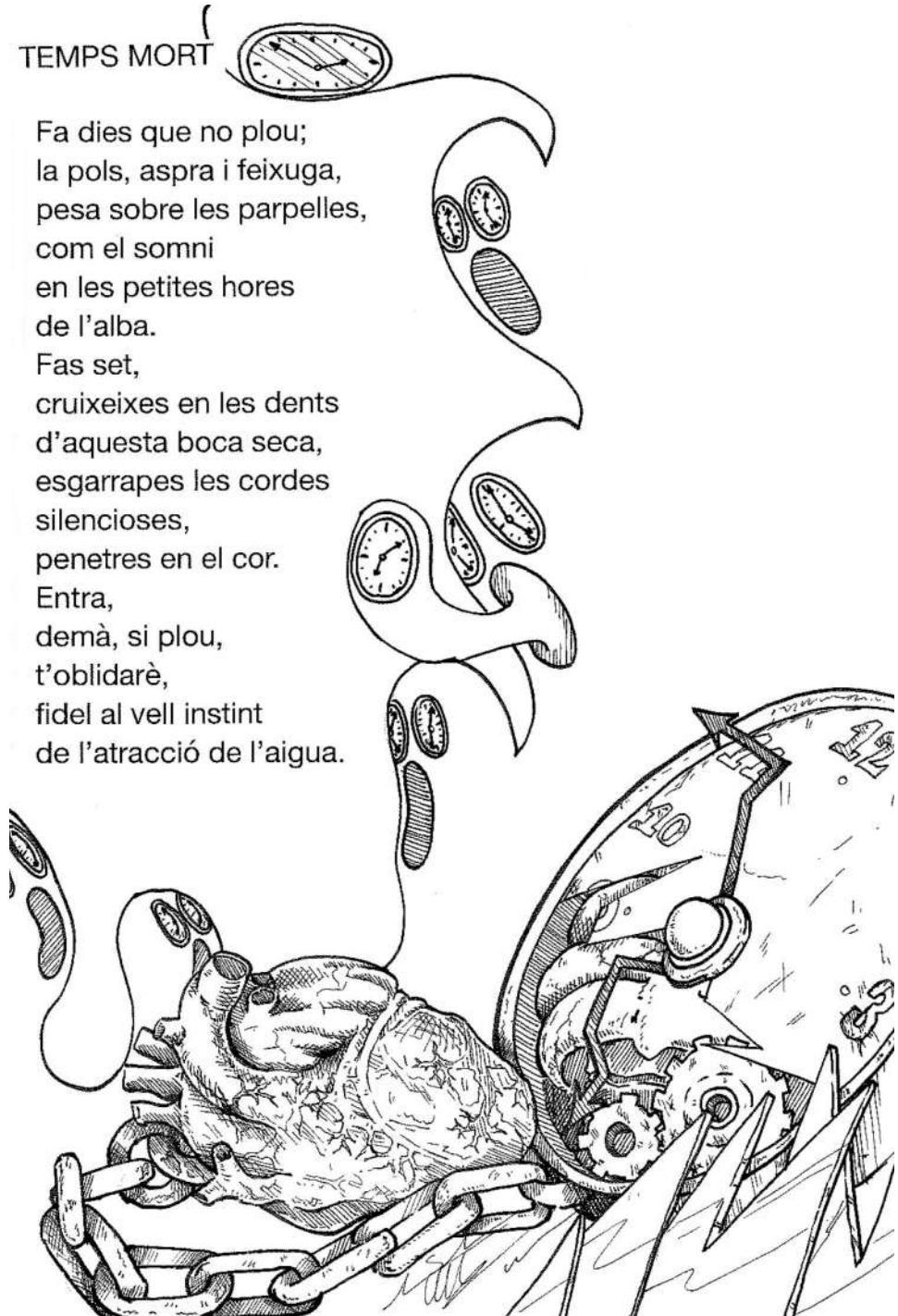

Vine a prop meu

Vine a prop meu,
sense futur la nit
es fa tan llarga...
Càl·la, tot va ser dit
fa molt de temps,
quan només ajuntàvem
les paraules.....

Vine a prop, meu, amor,
i assolirà la nit
una alba d'albes

Iniciació

Tornaré a pintar de blau
els arbres, les cases,
els camis,
les petjades i les mans
dient adéu.

Tornaré a fer la pluja
neta i suau,
i les flors,
plenes d'olor i d'esperança
al desfullar-se.
Tornaré a començar
sobre un paper en blanc
l'esós del somriure percut.

Index d'il·lustracions

Aquest poemari ha estat il·lustrat pels alumnes de diferents estudis de l'Escola d'Arts Ondara, en un projecte de col·laboració amb l'autora dels poemes, Josefina Vidal Morera, l'Ajuntament de Tàrrega i l'Escola d'Arts Ondara de Tàrrega.

1. L'Ondara.

Il·lustrat per Rosa Benet. Alumna de CFGM de Revestiments Murals

2. Carta a Tirant Lo Blanc.

Il·lustrat per Quim Folguera. Alumne de CFGM de Revestiments Murals.

3. Incomprendsió

Il·lustrat per Yazmín Daiana Gontaz. Alumna de CFGM de Revestiments Murals.

4. Soledat

Il·lustrat per Noemí Pau. Alumna de CFGM de Revestiments Murals.

5. Com una corrua

Il·lustrat per Dafne Serra. Alumna de CFGM de Revestiments Murals.

6. Ofperiment

Il·lustrat per Judit Sanmartí. Alumna de CFGM de Revestiments Murals.

7. Nuesa

Il·lustrat per Isaac Gabernet. Alumne de CFGM de Revestiments Murals.

8. Entramat

Il·lustrat per Africa Gracia. Alumna de CFGM de Revestiments Murals.

9. L'amor i el desamor

Il·lustrat per Javier de la Fuente. Alumne de CFGM de Revestiments Murals.

10. La vida

Il·lustrat per Marta Quesada. Alumna de 1r d'ESDAPC.

11. L'espera

Il·lustrat per Noa Gonzalez. Alumna de CFGM de Revestiments Murals.

12. El rellotge parat del campanar

Il·lustrat per Marta Quesada. Alumna de 1r d'ESDAPC.

13. Somni que fuig

Il·lustrat per Saúc López. Alumne de CFGM de Revestiments Murals.

14. La llum de la paraula

Il·lustrat per Adrià Flix. Alumne de 1r d'ESDAPC.

15. Paisatge de l'amor tranquil

Il·lustrat per Ariadna Verdugo. Alumna de CFGM de Revestiments Murals.

16. Xiprer del meu paisatge

Il·lustrat per Naoual Azzaz. Alumna de CFGM de Revestiments Murals.

17. Vine a prop meu

Il·lustrat per Joel Estadella. Alumne de CFGM de Revestiments Murals.

18. Temps mort

Il·lustrat per Samir Barkane. Alumne de CFGM d'Assistència al Producte Gràfic Interactiu.

19. Iniciació

Il·lustrat per Ayman Karmoun. Alumne de CFGM de Revestiments Murals.